

(อม.๓๖)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม อธ ๔/๒๕๖๘

คดีหมายเลขแดงที่ อม อธ ๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นางพุทธชาติ ศรีสุริยันโยธิน ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๙ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ โดยไม่แสดง

(อม.๕๐)

- ๒ -

รายการเงินลงทุนในกิจการที่ใช้ชื่อบุคคลอื่นถือครองแทน ๗ รายการ ต่อมาวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์อีกวาระหนึ่ง ขอให้พ้นจากตำแหน่ง และเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษาว่า นางพุทธชาติ ศรีสุริยันโยธิน ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นวันหยุดปฏิบัติหน้าที่โดยผลของกฎหมาย ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความ
ไม่ได้แย้งกันในชั้นนี้ฟังยุติว่า เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม
๒๕๖๒ ต่อมาในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ กรณีพ้นจากตำแหน่ง
ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ร.๑๓ หน้า ๑๓๑ ถึงหน้า ๑๔๘ โดยแสดง
เงินลงทุนในกิจการร้านสว่างกิจ (หนองคาย) ของผู้ถูกกล่าวหา และร้านท่าบ่อลิสซิ่ง (หนองคาย) ของ
นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน สามีของผู้ถูกกล่าวหา ผลการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าไปเกี่ยวข้อง
ใกล้ชิดกับร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง แต่ไม่ได้แสดงเงินลงทุนในกิจการร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ดังกล่าว
คือ ร้านสว่างแดนดินลิสซิ่ง ร้านชัยสว่าง (สกลนคร) ร้านแสงสว่าง (เสิงสาง) ร้านแสงสว่างลิสซิ่ง
(หนองบุญมาก) ร้านศรีโยธิน (โชคชัย) ร้านโพนพิสัยลิสซิ่ง (หนองคาย) และร้านศิริชัยลิสซิ่ง
(นครพนม) โดยร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ประกอบกิจการรับจำหน่ายรถจักรยานยนต์ รถยนต์ และ
รับจำหน่ายที่ดินเช่นเดียวกับร้านของผู้ถูกกล่าวหาและสามีของผู้ถูกกล่าวหา ร้านสว่างแดนดินลิสซิ่ง
ใช้ชื่อนายบัญชา ศรีวิกรานต์โยธิน น้องชายของสามีผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของ ส่วนร้านชัยสว่าง
(สกลนคร) มีชื่อนางสาวศิวภรณ์ อุปภักดี ร้านแสงสว่าง (เสิงสาง) มีชื่อนายวิทยา ประสงค์ทรัพย์
ร้านแสงสว่างลิสซิ่ง (หนองบุญมาก) มีชื่อนางสาวเมทนี สิทธิสังข์ ร้านศรีโยธิน (โชคชัย) มีชื่อนางสาว
จินดารัตน์ จันทร์บวร ร้านโพนพิสัยลิสซิ่ง (หนองคาย) มีชื่อนายพงษ์ทร คลังพันธ์ และร้านศิริชัย
ลิสซิ่ง (นครพนม) มีชื่อนางสาวอุทุมพร สงฆ์นางรอง เป็นผู้ประกอบพาณิชย์กิจในไบทะเลเบียนพาณิชย์
แต่มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของป้ายร้านสว่างแดนดินลิสซิ่งและชำระภาษีป้ายให้แก่เทศบาลตำบล
สว่างแดนดิน ประจำปี ๒๕๕๔ ถึงปี ๒๕๖๒ เป็นผู้รับการประเมินและชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ให้แก่เทศบาลตำบลสว่างแดนดิน ประจำปี ๒๕๖๑ และปี ๒๕๖๒ ตามสำเนาใบเสร็จรับเงินภาษีป้าย
สำเนาใบแจ้งรายการประเมิน และสำเนาใบเสร็จรับเงินภาษีโรงเรือนและที่ดินเอกสารหมายเลข ร.๑๔
หน้า ๓๓๙ ถึงหน้า ๓๕๑ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของป้ายร้านชัยสว่าง (สกลนคร) และเป็นผู้ชำระ
ภาษีป้ายให้แก่เทศบาลนครสกลนคร ประจำปี ๒๕๖๒ ตามสำเนาใบแจ้งรายการประเมินและสำเนา
ใบเสร็จรับเงินภาษีโรงเรือนและที่ดินเอกสารหมายเลข ร.๑๕ หน้า ๓๕๔ ถึงหน้า ๓๕๖ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหา
เป็นเจ้าของป้ายร้านชัยสว่าง (สกลนคร) และเป็นผู้ชำระค่าภาษีป้ายให้แก่เทศบาลตำบลเสิงสาง
ประจำปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๖๒ เป็นผู้รับการประเมินและชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินให้แก่เทศบาล
ตำบลเสิงสาง ประจำปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๖๒ มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของป้ายร้านแสงสว่างลิสซิ่ง
(หนองบุญมาก) และเป็นผู้ชำระภาษีป้ายให้แก่เทศบาลตำบลหนองหัวแรด ประจำปี ๒๕๕๗ ถึงปี
๒๕๖๒ เป็นผู้รับการประเมินและชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินให้แก่เทศบาลตำบลหนองหัวแรด
ประจำปี ๒๕๕๗ ถึงปี ๒๕๖๒ ตามสำเนาใบเสร็จรับเงินภาษีป้าย สำเนาใบเสร็จรับเงินภาษีโรงเรือนและ
ที่ดินเอกสารหมายเลข ร.๑๗ หน้า ๓๘๕ ถึงหน้า ๓๘๖ และมีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของป้ายร้าน
ศรีโยธิน (โชคชัย) และเป็นผู้ชำระภาษีป้ายให้แก่เทศบาลตำบลโชคชัย ประจำปี ๒๕๕๗ ถึงปี ๒๕๖๒
ไม่พบหลักฐานที่แสดงว่าบุคคลผู้ใช้ชื่อเป็นเจ้าของและมีชื่อเป็นผู้ประกอบพาณิชย์กิจในใบทะเบียน
พาณิชย์เป็นเจ้าของป้ายและชำระภาษีป้าย เป็นผู้รับประเมินชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินให้แก่ทาง
ราชการ แต่พบว่านางสาวศิวภรณ์ซึ่งมีชื่อเป็นผู้ประกอบพาณิชย์กิจในใบทะเบียนพาณิชย์ร้านชัยสว่าง
(สกลนคร) เคยเป็นพนักงานร้านแสงสว่างลิสซิ่ง (นางรอง) หรือบริษัทแสงสว่าง ลิสซิ่ง จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๑
เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ โดยร้านนี้เป็นของนางสาวศิริอร รัตนมงคลกุล
พี่สาวของผู้ถูกกล่าวหา และประกอบกิจการเช่นเดียวกับร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง นางสาวเมทนี
ซึ่งมีชื่อเป็นผู้ประกอบพาณิชย์กิจในใบทะเบียนพาณิชย์ร้านแสงสว่างลิสซิ่ง (หนองบุญมาก) ทำงานที่

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโคกตาหึ่ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน นางสาวจินดารัตน์ซึ่งมีชื่อเป็นผู้ประกอบพาณิชย์กิจในใบทะเบียนพาณิชย์ร้านศรีโยธิน (โชคชัย) ไม่พบข้อมูลการทำงานในระบบประกันสังคม มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านไม้ชั้นเดียวหลังคามุงสังกะสีและนางสาวจินดารัตน์ไปทำงานรับจ้างที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และนายพงษ์ทรซึ่งมีชื่อเป็นผู้ประกอบพาณิชย์กิจในใบทะเบียนพาณิชย์ร้านโพนพิสัยลิสซิ่ง (หนองคาย) เคยเป็นพนักงานของร้านแสงสว่างลิสซิ่งหรือบริษัทแสงสว่าง ลิสซิ่ง จำกัด ของนางสาวศิริอร ผู้ถูกกล่าวหาเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารในชื่อผู้ถูกกล่าวหาในท้องที่อันเป็นที่ตั้งของร้านค้าพิพาทรวม ๕ แห่ง และที่ใกล้เคียง คือ ที่อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสว่างแดนดิน เลขที่บัญชี ๓๖๗-๒-๔๒๔๙๓-๒ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสกลนคร เลขที่บัญชี ๑๒๐-๒-๖๙๐๒๒-๖ อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโพนพิสัย เลขที่บัญชี ๔๙๓-๐-๕๙๓๐๖-๘ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขานครพนม เลขที่บัญชี ๓๐๖-๔-๓๓๗๙๑-๒ อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโชคชัย เลขที่บัญชี ๔๒๘-๐-๗๑๖๗๓-๑ มีชื่อนางสาวพัชนีย์ พิมพ์คำ ร่วมด้วย บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขานางรอง เลขที่บัญชี ๓๗๓-๐-๑๕๘๘๔-๘ มีชื่อนางสาวจินดารัตน์ร่วมด้วย และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานางรอง เลขที่บัญชี ๑๔๙-๒-๑๗๓๖๙-๖ ของผู้ถูกกล่าวหา และโอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสว่างแดนดินของผู้ถูกกล่าวหา รวม ๓ ครั้ง จำนวน ๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท กับบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสกลนคร ของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด

(มหาชน) สาขานางรอง ของผู้ถูกกล่าวหา โอนเงินจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา
เสิงสาง เลขที่บัญชี ๓๗๑-๒-๔๘๖๐๓-๐ ของนางสาวศิริอรเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด
(มหาชน) สาขานางรอง ของผู้ถูกกล่าวหา รวม ๗ ครั้ง จำนวน ๖,๒๐๐,๐๐๐ บาท และถอนเงินจาก
บัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาหนองบุญมาก เลขที่บัญชี ๗๒๕-๒-๔๒๕๘๔-๖ ของ
นางสาวศิริอรนำฝากเข้าบัญชีของตนเองแล้วโอนไปเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขา
นางรอง ของผู้ถูกกล่าวหา ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้อง
เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ ในฐานะผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินว่า กิจการร้านค้าพิพาท
ทั้ง ๗ แห่ง เป็นของเครือญาติแต่ไม่ทราบว่าเป็นของบุคคลใด ตามบันทึกคำให้การของผู้มีหน้าที่ยื่น
บัญชีเอกสารหมายเลข ร.๒๙ หน้า ๖๔๑ ถึงหน้า ๖๔๕ ต่อมาผู้ร้องมีหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเหตุที่
ไม่แสดงรายการเงินลงทุนร้านค้าพิพาท ๕ แห่ง ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม
๒๕๖๓ ว่า ตนมิได้ร่วมลงทุนในร้านค้าพิพาท ๕ แห่ง และมีได้มอบหมายให้บุคคลอื่นดูแลแทน
ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๔ หน้า ๕๓๖ ถึงหน้า ๕๔๐ หลังจากนั้นในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ผู้ร้อง
แจ้งข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สิน ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๒๓ หน้า ๕๒๓ ถึงหน้า ๕๓๖
ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ ว่า กิจการร้านค้าพิพาท
ทั้ง ๗ แห่ง มิใช่ของผู้ถูกกล่าวหา ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๔ หน้า ๕๒๗ ถึงหน้า ๕๓๔ ผู้ร้องมีมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหาและให้ดำเนินคดีนี้ ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
อีกวาระหนึ่ง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงิน
ลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง แต่ไม่แสดงรายการเงินลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ดังกล่าว อันเป็น
การจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือไม่ ในปัญหานี้ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นเจ้าของเงินลงทุนร้านค้าพิพาท
ทั้ง ๗ แห่ง แต่ผู้ถูกกล่าวหาเข้าไปเกี่ยวข้องเนื่องจากตนเป็นผู้ดูแลด้านบัญชีการเงินและบุคคลให้แก่
ร้านแสงสว่างลิสซิ่ง (นางรอง) หรือบริษัทแสงสว่าง ลิสซิ่ง จำกัด ของนางสาวศิริอร พี่สาวของ
ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อนายบัญชา น้องชายต่างมารดาของนายพรชัยสามีของผู้ถูกกล่าวหา และนายบุญชัย
เถียรกิตติพงศ์ ญาติผู้น้องของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งทั้งสองคนนี้เคยเป็นลูกจ้างของนางสาวศิริอรมาก่อน
แยกตัวไปร่วมกันประกอบกิจการร้านลิสซิ่งโดยได้รับความช่วยเหลือจากนางสาวศิริอรให้ใช้สถานที่ใน
การประกอบกิจการรับจําหน่ายรถจักรยานยนต์ รถยนต์ ในราคาไม่เกินคันละ ๕๐,๐๐๐ บาท หากเกิน
จะส่งลูกค้าให้มากู้ยืมเงินและจดทะเบียนจํานองแก่ร้านแสงสว่างลิสซิ่ง (นางรอง) หรือบริษัทแสงสว่าง
ลิสซิ่ง จำกัด ของนางสาวศิริอร ผู้ถูกกล่าวหาจึงเข้าไปตรวจสอบบัญชีและการเงินของร้านแสงสว่าง
ลิสซิ่ง (นางรอง) หรือบริษัทแสงสว่าง ลิสซิ่ง จำกัด รวมทั้งต้อนรับลูกค้าและรับเงินที่ลูกค้านำมาชำระ
ผ่านร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง รายได้ของร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง จึงเป็นของผู้ลงทุน คือ นายบัญชา
และนายบุญชัย รวมทั้งนายอรรถพร อาจินิก ผู้ร่วมลงทุน นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนร้านค้าพิพาท

ทั้ง ๗ แห่ง เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องตรวจสอบและสอบถามผู้ถูกกล่าวหาในฐานะผู้ยื่นบัญชีดังกล่าวว่าเงินลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง เป็นของบุคคลใด ผู้ถูกกล่าวหาให้การเพียงว่าเป็นของเครือญาติตนแต่ไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นเจ้าของ ต่อมาเมื่อผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงถึงเหตุที่ไม่แสดงรายการเงินลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าตนมิได้ร่วมลงทุนในร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง และมีได้มอบหมายให้บุคคลอื่นดูแลแทน จนกระทั่งถูกผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาเพื่อดำเนินคดี ผู้ถูกกล่าวหาที่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเช่นเดิมว่ากิจการร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง มีใช้ของผู้ถูกกล่าวหา โดยไม่ปรากฏเหตุผลที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมแจ้งว่าบุคคลใดเป็นเจ้าของเงินลงทุนหรือกิจการร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ทำให้มีพินิจน่าสงสัย แม้ผู้ถูกกล่าวหานำสืบในชั้นไต่สวนของศาลว่าร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง คือ ร้านสว่างแดนดินลิสซิ่ง มีนายบัญชาเป็นผู้ร่วมลงทุน ร้านชัยสว่าง (สกลนคร) เป็นของนายบัญชา ร้านแสงสว่าง (เสิงสาง) เป็นของนายบัญชา นายบุญชัยและนายอรรถพร ร้านแสงสว่างลิสซิ่ง (หนองบุญมาก) เป็นของนายบัญชา นายบุญชัยและนายอรรถพร ร้านศรีโยธิน (โชคชัย) เป็นของนายบัญชา ร้านโพนพิสัยลิสซิ่ง (หนองคาย) เป็นของนายบุญชัย และร้านศิริชัยลิสซิ่ง (นครพนม) เป็นของนายบัญชา โดยมีนายพรชัย นายบุญชัย นางสาวศิริอร และพนักงานในร้านมาเบิกความเป็นพยานรับรองก็ตาม แต่เมื่อพยานดังกล่าวเบิกความลอย ๆ ไม่มีหลักฐานแหล่งเงินทุน หนังสือสัญญาจำนำ บัญชีรายรับรายจ่าย บัญชีเงินฝากธนาคารหรือพยานเอกสารอื่นใดมาแสดงให้เห็น่าเชื่อว่านายบัญชา นายบุญชัย และนายอรรถพรเข้าไปมีชื่อเกี่ยวข้องในธุรกรรมเหล่านี้ของร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ในฐานะเจ้าของเงินลงทุนหรือกิจการ ประกอบกับนายบัญชาและนายบุญชัยเป็นญาติสนิทกับสามีของผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา ส่วนนายอรรถพรเป็นพนักงานบริษัทสะพานทรายรับเบอร์ แอนด์ ลาเท็กซ์ จำกัด อยู่ในเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ด้วย และพนักงานใน

ร้านค้าพิพาทบางคนกลับมีชื่อเป็นผู้ประกอบพาณิชย์กิจในใบทะเบียนพาณิชย์ของร้านค้าพิพาท
บางคนทำงานที่โรงพยาบาล บางคนไม่พบข้อมูลการทำงานในระบบประกันสังคม พบแต่ที่อยู่อาศัย
เป็นบ้านไม้ชั้นเดียวหลังคามุงสังกะสีและมารดาแจ้งว่าไปทำงานรับจ้างต่างอำเภอ อันบ่งชี้ให้เห็นว่า
นายบัญชา นายบุญชัย และนายอรรถพร รวมทั้งพยานที่มีชื่อเป็นผู้ประกอบพาณิชย์กิจในทะเบียน
พาณิชย์เป็นบุคคลที่ไม่ได้แสดงออกถึงการเป็นเจ้าของเงินลงทุนร้านค้าพิพาท และไม่น่าจะมี
ฐานะทางฐานะเพียงพอจะลงทุนร้านค้าพิพาทได้ จึงน่าสงสัยว่าพยานเหล่านี้เป็นเพียงผู้รับสมอ้างเป็น
เจ้าของเงินลงทุนร้านค้าพิพาทและเป็นผู้มีชื่อประกอบพาณิชย์กิจในใบทะเบียนพาณิชย์ร้านค้าพิพาท
ทั้ง ๗ แห่ง แทนบุคคลอื่น ซึ่งแตกต่างจากพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่แสดงออกถึงการเป็นเจ้าของ
เงินลงทุนหรือร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง เช่น เปิดบัญชีเงินฝากในท้องที่ซึ่งร้านค้าพิพาทตั้งอยู่และมีการ
โอนเงินผ่านบัญชีเหล่านี้เป็นจำนวนมาก อันถือว่าเป็นธุรกรรมทางการเงินที่สำคัญยิ่งของกิจการ
ร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ซึ่งเจ้าของเงินลงทุนหรือกิจการต้องกำกับดูแลเองอย่างใกล้ชิด และการมีชื่อ
เป็นทั้งเจ้าของป้ายร้านค้าพิพาท ผู้ชำระภาษีป้าย ผู้รับการประเมินและชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน
ร้านค้าพิพาท ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การชำระภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นหน้าที่ของ
เจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างคือนางสาวศิริอร ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ชำระภาษีแทนนางสาวศิริอร นั้น
เห็นว่า การเสียภาษีป้าย พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้
เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้าย ไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าของโรงเรือนและที่ดินซึ่งป้ายนั้นติดตั้งอยู่ ดังนั้น
เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเสียภาษีป้ายร้านค้าพิพาทยอมแสดงให้เห็นในตัวว่าเป็นเจ้าของป้ายตาม
บทกฎหมายดังกล่าวและตรงตามที่ระบุในใบเสร็จรับเงินว่ามีชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของป้ายผู้เสีย
ภาษี อย่างไรก็ตาม การเสียภาษีป้าย รวมทั้งการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเสียแทน
นางสาวศิริอร ผู้ถูกกล่าวหาที่สามารถแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับเงินค่าภาษีได้ว่าเสียในนาม

นางสาวศิริอรและขอให้ออกใบเสร็จรับเงินในนามนางสาวศิริอร การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติดังที่วา
บ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของป้ายและเจ้าของร้านค้าพิพาท รวมทั้งเป็นการแสดงถึงการเป็น
เจ้าของกิจการร้านค้าพิพาทตั้งที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย
ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาแสดงบัญชีเงินฝากครบถ้วนแล้ว แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่
จงใจปกปิดการทำธุรกรรมในบัญชีซึ่งเกี่ยวข้องกับการโอนเงินในร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง นั้น เห็นว่า
แม้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการบัญชีเงินฝากครบถ้วน แต่รายการในบัญชีดังกล่าวไม่อาจแสดง
ให้เห็นได้ในตัวว่ามีรายการเดินบัญชีของร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ด้วยหรือไม่ เมื่อรับฟังประกอบกับ
ภายหลังการยื่นบัญชีแสดงบัญชีเงินฝากดังกล่าว เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องสอบถามและผู้ร้อง
มีหนังสือให้ชี้แจงรายการเงินลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ผู้ถูกกล่าวหาให้การและชี้แจงว่าไม่
ทราบการเงินลงทุนในร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง เป็นของบุคคลใด และไม่เคยให้การว่าในบัญชีเงินฝากมี
รายการเดินบัญชีของร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง รวมอยู่ด้วย แต่ความจริงเรื่องนี้เพิ่งปรากฏขึ้นจาก
ผลการตรวจสอบพบของพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องในภายหลัง การจะอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่จงใจ
ปกปิดตั้งที่อุทธรณ์หาฟังได้ไม่ และที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า เงินที่โอนกันเป็นจำนวนมากในบัญชี
ผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นเงินหมุนเวียนในธุรกิจของร้านแสงสว่างลิสซิ่ง (นางรอง) หรือบริษัทแสงสว่าง
ลิสซิ่ง จำกัด เพื่อความสะดวกในการเบิกจ่ายเงินและโอนเงินให้แก่ลูกค้า เงินดังกล่าวเป็นของ
นางสาวศิริอร ไม่ใช่เงินของผู้ถูกกล่าวหา เห็นว่า ขัดแย้งกับที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง
ว่าเงินโอนดังกล่าวเป็นเงินยืมกันระหว่างเครือญาติ จึงฟังไม่ได้ตามที่อุทธรณ์ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหา
อุทธรณ์ตอนท้ายในทำนองว่า เงินลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง เป็นของนางสาวศิริอร ไม่ใช่ของ
ผู้ถูกกล่าวหา ร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง จึงอยู่ในเครือหรือเป็นตัวแทนของร้านแสงสว่างลิสซิ่ง
(นางรอง) หรือบริษัทแสงสว่าง ลิสซิ่ง จำกัด ของนางสาวศิริอร ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ร่วมลงทุนด้วย

แต่เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดูแลด้านการเงินบัญชีและบุคคลให้แก่ร้านแสงสว่างลิสซิ่ง (นางรอง) หรือบริษัทแสงสว่าง ลิสซิ่ง จำกัด นางสาวศิริอรจึงมอบหมายให้ผู้ถูกกล่าวหาดูแลด้านการเงินและบัญชีของร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง นั้น เห็นว่า ขัดแย้งกับที่ผู้ถูกกล่าวหานำสืบและอุทธรณ์มาตอนต้น ดังที่วินิจฉัยมาแล้วโดยไม่ได้กล่าวว่านางสาวศิริอรลงทุนหรือร่วมลงทุนด้วยแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาจึงรับฟังไม่ได้ นอกจากนี้ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องไม่มีพยานหลักฐานใดยืนยันข้อเท็จจริงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินลงทุนในร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง นั้น องค์กรวินิจฉัยอุทธรณ์โดยมติเสียงข้างมาก เห็นว่า การพิจารณาคดีนี้ซึ่งเป็นการดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ศาลต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติว่า “การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้แม้ว่าการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้ให้โอกาสแก่คู่ความในการโต้แย้งคัดค้านพยานหลักฐานนั้นแล้ว เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น ทั้งนี้ ตามแนวทางและวิธีการตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา...” และตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “การวินิจฉัยข้อเท็จจริง ศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจรับฟังพยานหลักฐานในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และที่ศาลไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร” ซึ่งออกโดยประธานศาลฎีกา ดังนั้น การที่ศาลจะวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ไม่จำเป็นที่ผู้ร้องต้องมีพยานหลักฐานยืนยันข้อเท็จจริงว่า

ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ แต่ศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจรับฟังพยานหลักฐานในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และที่ศาลได้สวนเพิ่มเติมทั้งใน ส่วนของผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งรวมทั้งพยานหลักฐานแวดล้อมกรณีตลอดจนข้อพิรุณผิดปกติวิสัยต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนี้ ส่วนอุทธรณ์ข้ออื่นของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นสาระสำคัญแก่คดี เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่ต้องวินิจฉัยที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินลงทุนร้านค้าพิพาททั้ง ๗ แห่ง แต่กลับไม่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง นั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน.

นายวีระพงศ์ สุดาวงศ์

นายเดชา อัครวิงศ์ไพศาล

นายวิทยา พรหมประสิทธิ์

นายสัญญา ภูริภักดี

นายอนุรักษ์ สง่าคาริย์กุล

นายรุ่งศักดิ์ วงศ์กระสันต์

นายเลิศพงศ์ อินทรหอม

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

